

Bilitis, Fêtes galants, Tois ballades de Vil-lon,) διακρίνονται διὰ τὸ αἶσθημα, τὸν χρωματισμὸν καὶ τὴν πρωτοτυπίαν. Τέλος τὸ ἔργον τοῦ «Τὸ μαρτύριον τοῦ Ἀγ. Σεβαστιανοῦ» θεωρεῖται ὑπὸ τινων ὡς τὸ ἀριστον τῶν ἔργων τοῦ. Ὁ θάνατος τὸν κατέλαβε ἐνῶ εἰργάζετο εἰς τρία θεατρικὰ ἔργα: Τὸν «Τριστάνον καὶ τὴν Τζιλ-δην», τὴν «*Chute de la maison Usher*» καὶ τὸν «*Diabole dans le Beffroi*». Τῶν δύο τελει-ταίων ἔργων ἡ ὑπόθεσις ἦτο εἰλημμένη ἐκ διη-γημάτων τοῦ Ἑγδαρ Πόε. Ἐν γένει αἱ συνθέ-σεις τοῦ Δεμπυσσύ ἔχουν ἓνα συνδυασμὸν κλα-σικῆς τέχνης καὶ Γαλατικῆς λεπτότητος. Ἡ μελωδία τῶν εἰνε ἀγνή καὶ καθαρά, ἀρμονική, μερικὰ δὲ ἔργα τοῦ εἰνε πρότυπα θαυμαστῆς ἐνορχηστρώσεως.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

Ποίαν ὀνομασίαν θὰ ἔχῃ ὁ παρὼν πόλεμος εἰς τὴν ἱστορίαν; Ἄλλοι πόλεμοι ὀνομάσθησαν ἐκ τῶν ἐθνῶν ἅτινα τὸν διεξήγον, ὡς ὁ Γαλλο-γερμανικὸς, ὁ Βαλκανοτουρκικὸς, ἄλλοι ἐκ τῆς διαρκείας ὡς ὁ τριακονταετής, ὁ ἐπταετής. Τώρα ὅμως ποῦ ὅλος ὁ κόσμος σχεδὸν εἶνε ἐμπόλε-μος; Ἰδοὺ μερικοὶ τίτλοι: Ὁ πόλεμος τοῦ 1914 ἢ τοῦ 1914—... (ἔως ὅτου λήξῃ σὺν Θεῷ). Ὁ πόλεμος Ἀντάντ-Κεντρικῶν αὐτοκρατοριῶν. Ὁ Εὐρωπαϊκὸς πόλεμος. Ἀλλὰ κατόπιν τῆς συμ-μετοχῆς Ἀμερικῆς, Ἰαπωνίας πρέπει νὰ ὀνο-μασθῇ ὁ Παγκόσμιος πόλεμος. Ὁ πόλεμος τῶν ἐθνῶν.

Ποιὸς δὲ χαρακτηρισμὸς θὰ δοθῇ; Αὐτὸ ἀ-φορᾷ τοὺς ἱστορικοὺς τοῦ μέλλοντος.

Τὸ περιοδικὸν «*America Latina*» ἠρώτησε μεγάλας προσωπικότητας ποῖον τὸ μεγαλύτερον ἐγκλημα τὸ ὁποῖον διεπράχθη κατὰ τὸν πα-ρόντα πόλεμον; Ὁ στρατάρχης Φρέντις ἀπήν-τησε: Ὁ τορπιλισμὸς τῶν πλωτῶν νοσοκο-μείων. Ὁ αἰδεσιμώτατος Μπωτριγιάρ, ἡ παρα-βίασις τῆς Βελγικῆς οὐδετερότητος· ὁ ὑποκό-μης Μπράτς, ἡ ἐξόντωσις τῶν Ἀρμενίων ὑπὸ τῶν Τούρκων· ὁ ἀποθανὼν Ροντέν εἶχεν ἀπο-φανθῇ: ὁ βομβαρδισμὸς τῆς μητροπόλεως τῆς Ρέιμς. Ὁ διάσημος Ἰσπανοαμερικανὸς συγγρα-φεὺς Γκαρίλλο ἔδωκε τὴν καλλιτέραν ἀπάντη-σιν· Ἡ θηριωδεστέρη πράξις κατὰ τὸν πόλεμον, εἶνε αὐτὸς οὗτος ὁ πόλεμος.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ

Κατὰ τὴν ἐθνικὴν ἐορτὴν τῶν Γάλλων, τῆς στρατιωτικῆς παρατάξεως τῆς γενομένης ἐν Πα-ρισίοις μετέσχε καὶ Ἑλληνικὸς λόχος. Παρή-λασε μετὰ τῶν στρατευμάτων ὅλων τῶν συμμά-χων τῆς Ἀντάντ, ὑπὸ τὰς ἐνθουσιώδεις ἐπευφη-μίας τοῦ πλήθους. Εἰς τὴν «*Illustration*» ἐδη-μοσιεύθη ἡ εἰκὼν τῆς Ἑλλ. παρελάσεως, τὴν ὁποῖαν παραθέτομεν ἐν ἄλλῃ σελίδι.

ΝΕΟΝ ΒΙΟΛΙΟΝ

Παρὰ τὰς πολεμικὰς συγκινήσεις, ἡ καλλι-τεχνικὴ κίνησις τῶν Παρισίων ἐξακολουθεῖ τὸν δρόμον τῆς. Οἱ μουσικοὶ ἀσχολοῦνται ἤδη μὲ ἐν βιολίον νέας ἐφευρέσεως, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου εἶνε προσηρμοσμένα δύο ἀκουστικὰ κέρατα. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου εὐρύνεται τὸ λεγόμενον ἀν-τηχεῖον, καὶ τὸ ὄργανον ἀποκτᾷ μεγίστην ἡχη-τικότητα. Τὸ νέον βιολίον εἰσάγεται βαθμηδὸν εἰς ὅλας τὰς ὀρχήστρας.

ΤΑ ΦΟΝΙΚΑ ΧΑΝΤΖΑΡΙΑ

(Ἀνατολικὸν γνωμικόν.)

Ἔνα: — Ἐκεῖνο ποῦ λαμποκοπᾷ γυμνὸ στὸν ἥλιον στὰ πεδία τῶν μαχῶν.

Ἄλλο: — Τοῦ δολοφόνου βουτηγμένο στὸ αἷμα.

Καὶ τὸ φονικώτερο: — Ἡ ματιὰ τῆς πολυ-αγαπημένης μου.

ΜΕΙΔΙΑΜΑΤΑ

Ὁ μικρὸς ὅστις ἀναγινώσκει εἰς τὰς ἐφημε-ρίδας, ὅτι μετὰ τὸ «Ἀριστεῖον τῶν Γραμμάτων» θὰ ἰδρυθῇ «Ἰνστιτοῦτον τῶν Τεχνῶν» ἐρωτᾷ:

— Τί θὰ πῇ, μπαμπᾶ, ἐνστιτοῦτο;

— Θὰ πῇ νὰ περνᾷς νὰ τὸ βλέπῃς καὶ νὰ ρωτᾷς «Τί ἐνστί - τοῦτο;»

Κάποιος χονδρὸς βαδίζει ἀσθμαίνων καὶ σπογ-γίζων τὸ μέτωπον ὑπὸ τὸν μεσημβρινὸν ἥλιον.

— Αὐτὸς ἔχει δικό του μέτωπον...

— Εἶνε ἐφεδρὸς;

— Εἶνε ἐφιδρὸς.

Εὐχαί.

— Σοῦ εὐχομαι ὅλα δεξιᾶ...

— Περιττόν. Ὅπως βλέπῃς καὶ ἡ ἐπάνω τσέπη εἰς τὸ σακκάκι μου ἦλθε δεξιᾶ.

Ἐνώπιον μιᾶς ὑπερσάρκου.

— Πῶς νὰ ἀγκυριασθῶ τόσοις κρέας, ποῦ πρέ-πει νὰ ἔχω ἑκατὸν δελτία;!